

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] gen med 20 Mill. Kr. til 60 Mill. Kr., og at den af de danske Redere tegnede Garanti forøges med 10 Mill. Kr. til 40 Mill. Kr.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at denne Forøgelse af Garantikapitalen ikke betyder nogen absolut Garanti for, at Afdelingen under sin nye Virksomhed vil vise sig under alle Omstændigheder at kunne tilsvare 100 pCt. af sine Forsikringsforpligtelser. Den samlede Garantikapital for Afdelingen vil, naar dette Forslag er vedtaget, beløbe sig til 110 Mill. Kr., men Værdien af de i Afdelingen forsikrede Skibe andrager rundt regnet 435 Mill. Kr., saa at enhver vil kunne se, at hvis samtlige disse Skibe gaar tabt, kan Afdelingen ikke betale mere end ca. 25 pCt. i Dividende. Men saa galt skulde det jo nødig gaa, og selv i værste Tilfælde vil det formentlig være saaledes, at de Skibe, der forliser, medens de sejler under fremmed Flag, maa forventes at faa en Erstatning udbetalt af vedkommende fremmede Magt, og saadanne Erstatninger skal selvfølgelig fradrages i det Beløb, som de paagældende Rederier vil faa udbetalt i Erstatning fra Instituttet, eller vil tilfalde Krigsforsikringen som Provenu.

For at der ikke skal opstaa Tvivl med Hensyn til Grundlaget for den genoptagne Forsikringsvirksomhed, har vi anset det for nødvendigt at sikre, at der ikke fra nogen af dem, der i Øjeblikket har Forsikringskrav mod den gamle Afdeling, vil blive rejst Indsigelse imod, at Afdelingen genoptager sin Virksomhed. Saadant Tilsagn foreligger fra alle de forsikredes Side med en ganske enkelt Undtagelse, der dog ingen Rolle spiller.

Med Hensyn til det Beløb, med hvilket Statens Garantikapital forhøjes, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa det i Lovforslagets Bemærkninger til § 1 anførte. Det fremgaar heraf, at Beløbet svarer til det Beløb, Staten ved § 1, 3die Stykke, i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 havde givet Tilsagn om under visse Omstændigheder at ville stille til Disposition for Instituttet. Garantikapitalen for Instituttets første Afdeling er ved § 1 i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 ansat til 80 Mill. Kr., hvoraf 40 Mill. Kr. tegnedes af Staten, medens 30 Mill. Kr. tegnedes af danske Redere, 5 Mill. Kr. af Deltagerne i et i dette Øjemed dannet Konsortium og 5 Mill. Kr. af danske Forsikrings-selskaber. I Lovens § 1, Stk. 3, er det imidlertid bestemt, at for saa vidt det inden for et Tidsrum af 4 Maaneder efter Instituttets Forsikringsvirksomheds Paabegyndelse maatte vise sig, at der af den tegnede Ga-

rantikapital er tabt 60 Mill. Kr., stiller Staten et Beløb paa indtil 20 Mill. Kr. til Raa-dighed for Instituttet som foreløbig Støtte til Videreførelse af Virksomheden. Denne Statens ekstra Hæftelse med Henblik paa den saakaldte „Chokrisiko“ blev ikke aktuel, men Begivenhederne den 9. April 1940 kan i Virkeligheden i nogen Maade sidestilles med den „Chokrisiko“, man forventede ved Krigens Udbrud.

Ud over de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger til de enkelte Paragraffer har jeg kun ganske faa Bemærkninger at tilføje.

Med Hensyn til § 3 skal jeg fremhæve, at det derved er slaaet fast, at Afdelingen ogsaa dækker Skade, der er indtraadt i Tiden mellem 9. April 1940 og Lovens Ikrafttræden.

Med Hensyn til § 7 skal jeg anføre, at der heri f. Eks. ligger, at den i Lovens af 4. Maj 1939, jfr. Lovens af 17. November 1939, fastsatte Højstegrænse af 6 Mill. Kr. for et Skibs Forsikring i Afdelingen ogsaa gælder for Afdelingens fremtidige Virksomhed i Henhold til det nu fremsatte Lovforslag.

Sluttelig finder jeg Anledning til at oplyse, at Handelsministeriet for Tiden arbejder med Forslag til Krigsforsikring af forskellige Formueværdier, som ikke omfattes af den allerede eksisterende Krigsforsikringslovgivning, saaledes f. Eks. Havne, og der vil om kort Tid antagelig blive forelagt hertil sigtende Forslag paa Rigsdagen. De Forslag, der i Øjeblikket er under Overvejelse, er baseret paa Gensidighedsprincippet.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2703; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 382).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.